

Dyscyplina – piłka nożna

Idol , wcale nie Ronaldo...

Nazywam się Klaudia Hołyszewska. Jestem uczennicą pierwszej klasy Zespołu Szkół Ekonomiczno Usługowych w Bytowie , w tym artykule chciałabym podzielić się moją pasją do piłki nożnej, a także przedstawić postać mojego idola. Zdradzę tylko, że nie będzie to Lewandowski czy Messi.

Piłka nożna jest na pewno najpopularniejszą dyscypliną na świecie, jest to również jeden z najpiękniejszych sportów zespołowych. Sport ten bawi i emocjonuje ludzi od wieków. Kochają go przede wszystkim mężczyźni, ale zdarzają się też takie pasjonatki jak ja. Zwykle dziewczyny, które lubią sportową rywalizację jaką przynosi piłka. Przyznaję, że więcej oglądam , niż sama gram, ale trudno się przebić i przekonać do gry koleżanki, które wolą siatkę czy kosza.

Kilka słów o dyscyplinie

Przepisy gry w skrócie

W piłkę nożną grają wszyscy od dzieci z wiosek i miast po zawodników grających w europejskiej lidze czy też na poziomie reprezentującym poszczególne narody na całym świecie. Przepisy są upraszczane, ale nie zmieniane na tych wszystkich poziomach. Czy grasz w szkole na boisku , czy na stadionie Wembley w Londynie to czerwona kartka, różny czy karny znaczą to samo.

W piłce nożnej na boisku może przebywać **11 zawodników** z każdej drużyny ,w tym po jednym bramkarzu. Na ławce rezerwowych może przebywać po 7 dodatkowych piłkarzy. Każdy gracz ubiera jednolity strój

odróżniająca drużynę od rywala. Na koszulce musi być widoczny numer zawodnika. Gra polega na strzelaniu bramek bez użycia rąk. Można jednak odbijać piłkę głową czy klatką piersiową. Dotknięcie piłki ręką oznacza rzut wolny lub karny dla drużyny przeciwnej.

Rzut wolny to moment, w którym sędzia dyktuje na przykład faul, spalony lub zagranie ręką i decyduje o wznowieniu gry w miejscu, w którym zdarzyło się przewinienie. Wyróżnia się dwa typy rzutów wolnych – pośredni i bezpośredni. Przy pierwszym piłkarz, który wykonuje rzut, musi podać do innego zawodnika. Z kolei drugi to celowanie zawodnika wykonującego rzut wolny bezpośrednio do bramki.

Rzut karny natomiast to kolejna kara dla drużyny, której zawodnik popełnił przewinienie (na przykład faul czy zagranie ręką) w postaci bezpośredniego rzutu do bramki dla drużyny przeciwnej. Karny wykonuje się z miejsca oddalonego o 11 metrów od bramki. Rzuty karne często rozstrzygają również mecz.

W piłce nożnej są też kary indywidualne. To **żółte i czerwone kartki**. Kartki te okazywane są zazwyczaj graczom, którzy prezentują różnego typu niesportowe zachowania, na przykład faulują, naruszają przepisy, słownie lub czynnie wykazują swoje niezadowolenie albo nie utrzymują odpowiedniej odległości w rzucie karnym czy różnym. Karom podlegają też takie zachowania jak używanie wulgarnego lub obraźliwego języka czy zachowania agresywne.

Należy wiedzieć, że w trakcie każdego meczu występują **stałe fragmenty gry**, wśród których wyróżnia się przede wszystkim wrzuty. Ten element stosowany jest w momencie, gdy piłka wyjdzie poza linię boczną boiska. Wrzut wykonuje zawodnik drużyny przeciwnej, robi to rękami, wrzucając piłkę z powrotem na pole gry. Inne zasady obowiązują, gdy piłka opuści boisko przez

linię końcową bramki. Wówczas mecz wznawiany jest przez rzut z rogu lub rzut z bramki.

Jedną z częstych sytuacji na boisku jest **spalony**, jest to taka pozycja, w której gracz podający piłkę znajdujący się na połowie przeciwników przekroczy linię obrony lub ostatniego zawodnika obrony. Spalony karany jest rzutem wolnym pośrednim podyktowanym dla drużyny przeciwnej, czyli gra zostaje wznowiona z miejsca, w którym nastąpił błąd.

Kto wygrywa mecz? Mecz wygrywa drużyna, która zdobędzie więcej goli ,a gol zaliczony jest wówczas gdy piłka w całości przekroczy linię bramkową. Zdarza się, że mecz kończy się remisem. Jeśli jednak spotkanie musi być rozstrzygnięte przedłuża się czas gry poprzez dogrywkę. Gdy dogrywka nie przynosi skutku rozpoczynają się rzuty karne , o których wyżej wspomniałam.

Czas gry to dwie połowy po 45 minut. Przerwa między połowami trwa 15 minut. Do każdej połowy sędzia może doliczyć czas , zazwyczaj kilka minut ze względu na zmiany zawodników podczas meczu czy np. kontuzje .

FUTBOL kochają miliony , ale czy wszyscy znają przepisy wyżej przeze mnie wymienione? Myślę, że znajomość reguł pomaga zrozumieć samą grę.

Ciekawostki o piłce nożnej

1. Futbol przynosi najwięcej zysków spośród wszystkich dyscyplin sportowych na świecie.
2. Badania dowodzą , że piłka nożna to najczęściej oglądana dyscyplina sportu.
3. Jest to jedyny sport zespołowy gdzie nie można dotykać piłki rękoma.(za wyjątkiem bramkarza.
4. Legendarny astronauta Neil Armstrong marzył o tym, aby zabrać ze sobą piłkę w kosmos. NASA nie wyraziła zgody.

5. Piłka nożna ma podobno swoje korzenie w starożytnej Azji.
6. Piłka do gry w piłkę nożną przeszła sporą transformację. Pierwsze piłki były wykonane z osiemnastu podłużnych kawałków skóry – zasznutowanych, aby uniemożliwić dostęp do pęcherza z powietrzem wewnątrz.
7. Najwyższy wynik w historii piłki nożnej to 149:0.
8. Pierwszy klub piłkarski powstał w 1855 r. w Wielkiej Brytanii.
9. Pele jest najmłodszym graczem, który wygrał Puchar Świata grając przeciwko Szwecji w 1958 r. Miał wtedy 17 lat.
10. Roberto Carlos, były zawodnik Realu Madryt i reprezentacji Brazylii, potrafił posłać na bramkę rywala torpedę o prędkości dochodzącej do 170km/h. Natomiast piłka po uderzeniach Ronaldo osiąga prędkość 130km/h.
11. Najwięcej goli w reprezentacji Polski zdobył Robert Lewandowski- 57 bramek.
12. Najlepszym strzelcem w historii był Brazylijczyk Arthur, który w latach 1920-1940 strzelił 1329 bramek.
13. Cały świat nazywa piłkę nożną futbolem, oprócz Amerykanów i Kanadyjczyków , którzy nazywają ten sport „soccer”.

Czas na mojego idola

Opisałam moją ulubioną dyscyplinę, teraz czas na idola.

Większość oczekiwałaby ,że napiszę o Lewandowskim , Messim czy o Ronaldo. Ja jednak zaskoczę Was. Wybrałam **Józefa Ignacego Kałuzę**, wybrałam go właśnie dlatego, że mało kto o nim słyszał i mało coś o nim wie.

Mamy czasy pokoju ,
zawodnicy spokojnie mogą
trenować(pandemia to zakłóciła,
ale to inna sprawa) , z tego żyją,
mogą się skupić na
samodoskonaleniu. Mój idol żył
w czasach zaborów i na
przełomie dwóch wojen. Żył ,
wychowywał się i grał w innych
warunkach i ideałach niż
dzisiejsze. I to mnie właśnie
zainspirowało.

Józef Kałuża urodził się 11
lutego 1896 r. w obecnym
województwie Podkarpackim ,a
dokładnie w Przemyślu. To były
trudne lata nie takie w jakich
my teraz żyjemy. Józef Kałuża

żył w czasach zaborów i na przełomie dwóch wojen. Był synem Andrzeja i
Magdaleny z domu Peter. Odbył służbę wojskową w 1917 r. w Armii
Austro-Węgier. Od 1917 był nauczycielem języka polskiego w Szkole
Powszechnej im. Stanisława Żółkiewskiego w Krakowie. W 1923 ożenił się z
Józefą Dudziak i miał córkę Irenę .

Jak na piłkarza był wątego wzrostu, miał 166cm wzrostu i 68kg wagi, ale
miał to „ coś”, mówiono, że „grał inaczej niż wszyscy...” , że „piłka go słuchała”.

“Tego dnia poznaliśmy Józefa Kałużę. (...) To co on wówczas wyprawiał na boisku było kunsztem, którego jeszcze nie znaliśmy. Grał inaczej niż my wszyscy. Piłka słuchała go, kleiła mu się do nogi. Wózkował świetnie, lecz wózkiem trudno nam było zaimponować. Rewelacją dla nas były natomiast jego strzały, ustawianie się do piłki, wybieganie na pozycję, wypuszczanie piłek łącznikom na przebój lub na skrzydła. Jego zagrania powiązały nasze bezplanowe indywidualne gierki i nadały im sens. Jak łatwo było przy nim zdobywać bramki. Od tego meczu zyskaliśmy w nim wodza i promotora naszych piłkarskich poczynań. „

-Stanisław Mielech

Trudno w to uwierzyć ,ale od 1912 roku (miał wtedy 16 lat) przez 18 lat był napastnikiem Cracovii. W swojej całej karierze piłkarskiej rozegrał 454 spotkania , wliczając w to spotkania towarzyskie uzyskując tym samym 476 goli. Przez większość swojej kariery jako piłkarz był związany z klubem Cracovia Kraków. Grał jako środkowy napastnik. Oprócz gry w Cracovii grał też w takich klubach jak Polonia Kraków i RKS Kraków a także był trenerem takich klubów jak Cracovia czy Legia Warszawa.

Potrafił strzelić 13 bramek w jednym meczu. Nie posiadał fizycznych predyspozycji jak już wyżej wspomniałam, ale był fenomenalny w ocenie sytuacji bramkowych i miał niezwykłą celność. Ten legendarny piłkarz grał prawą i lewą nogą tak samo dobrze, co myliło przeciwnika , a zwłaszcza bramkarzy. Kałuża zawsze wykorzystywał sytuacje czym zadawała publiczność. Był talentem samorodnym , wszystkie umiejętności zdobywał przed tym jak zaczął grać w klubach. Był sportowcem z prawdziwego

zdarzenia, nie pił alkoholu i nie palił tytoniu. Na boisku wymagał od innych dyscypliny i potrafił skarcić kolegów, natomiast poza grą był miłym i przyjaznym kolegą. Po zakończeniu kariery pracował jako dziennikarz. Pracował też w PZPN przez lata przeprowadzał selekcję do reprezentacji. Był selekcjonerem przez 7 i pół roku, jest to najdłuższy okres w historii drużyny narodowej. Podczas swojej kariery Kałuża nie raz był w złej sytuacji materialnej, ale zawsze sobie radził, pracował i nie przestawał grać. Miłość do piłki nożnej motywowała go do pracy i doskonalenia siebie.

Podsumowując Kałuża na swoim koncie ma takie sukcesy jak bycie królem strzelców rozgrywek Mistrzostw Polski sezonu 1921, był reprezentantem Krakowa i Polski, kapitanem związkowym PZPN . Pod jego wodzą Polska drużyna zajęła w 1936 czwarte miejsce na igrzyskach olimpijskich w Berlinie.

W dzisiejszych czasach młodzi piłkarze chcą grać zawodowo , marzą o karierze , ale dla nich liczą się pieniądze i sława. Często za pierwsze zarobione pieniądze robią sobie tatuaże i zmieniają fryzurę. Czasy w , których grał Kałuża to były zupełnie inne realia. Gdy rozpoczęła się II Wojna Światowa ubolewał on nad tym iż okupant niszczy wszystko co polskie: kulturę, naukę i właśnie jego ukochany sport. Kałuża nie mógł pogodzić się z tym, że wróg zagarnął wszystkie stadiony przez co młodzież polska była skazana na bezczynność i uprawianie sportu w trudnych warunkach poza miastem. Piłkarz podczas wojny nie uczęszczał na zawody. Odrzucił on jako jeden z nielicznych członków PZPN wszystkie propozycje współpracy i gry z Niemcami. Jesienią w 1944 r zachorował , miał infekcję i doznał zapalenia opon mózgowych. Nie można mu było pomóc w warunkach wojny . Zmarł w wieku 48 lat w październiku 1944 r , niestety nie doczekał się oswobodzenia Polski. Jego ciało pochowano na Cmentarzu Podgórskim w Krakowie, było to wydarzenie , które nazwano

antyhitlerowską manifestacją środowiska sportowego Krakowa.

“To, co zdołał dla sportu polskiego w ogóle, a krakowskiego w szczególności, nieprędko powtórzy kto inny.,,

-Przeгляд sportowy

Józef Kałuza jest bardzo ważną postacią w historii polskiej piłki nożnej. Uważam, że każdy fan piłki nożnej powinien go znać. Upamiętniono jego imię nazywając ulice w Krakowie i Przemyślu. Przed stadionem Cracovii, 11 października 2017 r. odsłonięto pomnik. Jest to trzeci taki monument po pomnikach Deyny i Górskiego. W 2001 r., z okazji 95-lecia KS Cracovia Józef Kałuza wygrał plebiscyt na najlepszego sportowca klubu, jego imię nosi również Zespół Społecznych Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego w Krakowie. Te wszystkie wyżej przeze mnie wymienione dowody uznania oraz mój skromny artykuł to ukłon w stronę tego nieznanego bliżej wybitnego polskiego piłkarza i patrioty. Bardzo się cieszę, że miałam okazję o nim napisać i podzielić się moją pasją do futbolu

Klaudia Holyszewska